

Z D R A V O T N I C T V Í A S O C I Á L N Í P É Č E

Od 1. ledna 1996 nabyl účinnosti zákon č. 160/1995 Sb., kterým byly změněny a doplněny zákony související se zákonem o důchodovém pojištění. K těmž dni začalo platit také nařízení vlády č. 303/1995 Sb. o minimální mzdě, která se zvýšila z 2200 na 2500 Kč, což mělo dopad i do zdravotního pojištění. Nově byl definován pojem nezaopatřené dítě, za něž se považuje dítě do ukončení povinné školní docházky a poté dítě do 26 let věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání, nebo se nemůže připravovat na povolání ani vykonávat výdělečnou činnost pro nemoc či dlouhodobý zdravotní stav.

Dnem 1. července 1996 nabyl účinnosti zákon č. 149/96, jímž byl rozšířen okruh osob, za které je plátcem pojistného na zdravotní pojištění stát. Pojištěnec je podle zákona oprávněn jednou za rok změnit pojistovnu, vždy jen k prvnímu dni kalendářního čtvrtletí. Změnu musí oznámit zaměstnavateli do osmi dnů.

Městská nemocnice

Nemocnice prožila rozhodující rok své novodobé historie. Dnem 1. února 1996 bylo v semilské nemocnici otevřeno lůžkové oddělení ORL - ušní, nosní a krční, pod vedením primáře MUDr. Tomáše Coufala, které se přestěhovalo z Lomnice n. Pop. Dále tu začali působit lékaři MUDr. Zikmundová, MUDr. Flora, MUDr. Coufalová mladší, která pracovala v Jičíně. Některá vyšetření provádí pro oddělení MUDr. Alena Coufalová, práce na oddělení se účastní i MUDr. Blažková z Turnova, při nočních službách vypomáhají MUDr. J. Vilím a primář MUDr. Karadzós. Oddělení ORL bylo dočasně umístěno v provizoriu, do definitivních prostor s kapacitou 20 lůžek bylo přemístěno v březnu po otevření nového interního pavilonu. Od 1. února byla v Semilech rovněž zavedena pohotovostní služba, takže už nebylo třeba využívat pracoviště ORL v Jičíně a Liberci. Ambulance v Lomnici n. Pop. po 1-2 dny v týdnu zůstala zachována.

V pátek 15. března v 10 hodin dopoledne byl slavnostním způsobem otevřen další nový pavilón nemocnice, v jehož přízemí je záchraná služba a klinické laboratoře, v prvním poschodí interní lůžkové oddělení B, interní ambulance, ve II. poschodí onkologické oddělení, dále oddělení ORL - ušní nosní a krční lůžkové a ambulance. Dva pokoje byly určeny pro dětské pacienty. K usnadnění dohledu mají tyto pokoje dveře zasklené průhledným sklem. Postupně se má

ještě dořešit umístění mamínek. Ve III. poschodí jsou pracovny a pokoje lékařů, šatny zaměstnanců. Budova je v prvním poschodí propojena spojovací chodbou se sousedním bílým pavilonem a tím i s operačními sály. Vybavení není enormní luxus, ale velmi kvalitní standart, který působí příznivým dojmem.

Generálním dodavatelem i této stavby byl BAK Trutnov, divize Semily. Na subdodávkách se podílely i další semilské firmy - Trevos (elektroinstalace), Gema (vodovody), SAVA (okna). Vzhledem k pokračující výstavbě nebyl okolní terén v době předání pavilonu ještě upraven, neboť v té době probíhala demolice stávajícího stravovacího bloku, obědy pro pacienty se musely dovážet.

Slavnostního zahájení provozu se zúčastnilo asi 25 pozvaných hostů a zástupců zúčastněných firem. Přítomně uvítal ve vstupní hale v přízemí ředitel nemocnice MUDr. Petr Krůčka. Poděkoval za dobrou práci zástupcům firem i zaměstnancům nemocnice, kteří se zajištěním výstavby nejvíce zabývali (ing. Pick, Bibr, David). Vyzdvihl podíl MUDr. Holuba, který byl u zrodu smělého záměru i velikou pomoc poslance Stanislava Pěničky při zajištění financování akce. Další informace poskytl správní ředitel nemocnice ing. Bohumil Pick. Zdůraznil výjimečnost stavby, financované podstatnou částí ze státní dotace, ocenil chování firmy BAK, která nemocnici podržela a pomohla jí překlenout nejhorsí období, když přisun peněz se pozdržel. Rychlost výstavby byla překvapivá. Uzavřel slovy, která přítomně potěšila "Vždycky jsme naříkali, jak jsme na tom špatně, že nemáme peníze. Teď bych vám chtěl oznámit, že v posledních měsících tento špitál již nezhoršuje svou finanční situaci. Jsou sice velké dluhy z dřívější doby, ale ty by už neměly narůstat, pokud nedojde k nepředvídaným událostem, například ke stávce. Účastníci si pak prohlédli všechna pracoviště i oddělení nové nemocniční budovy.

Na 12 hodin bylo připraveno druhé jednání slavnostního otevření. Na tuto dobu byli pozváni ti, kteří nemocnici věnovali své akcie, své kuponové knížky. Přišlo jich však jen devět. Dárci byli většinou starší lidé a cesta do nemocnice pro ně byla zřejmě obtížná. Za prodej darovaných kuponových knížek Městský úřad získal 741 645 Kč, které věnoval nemocnici. Za tyto peníze bylo nakoupeno speciální instrumentarium pro operace cév, zařívacího ústrojí a operace kostí. Ale byli i další dárci, kteří různým způsobem nemocnici pomohli:

Firma Unica (Prokúpek) koupila pro internu dva lineární dávkovače v ceně 40 tisíc Kč, pro záchrannou službu zhotovila samolepky na nový sanitní vůz, Zdeněk Matějovský předal za svoji firmu internímu oddělení lůžkoviny v ceně 28 tisíc Kč, Komerční banka v Semilech věnovala gastroenterologické ambulanci 15 tisíc Kč na zakoupení počítačového programu, Ladislav Drobek, drogist, věnoval 10 tisíc Kč na pořízení bezdrátového spojení pro lékaře jednotky intenzivní péče, Jaroslav Wittmayer daroval za firmu WIVA 2 tisíce Kč na přístrojové dovybavení, Severokámen Liberec dal 50 tisíc Kč, Nadace KB Jistoča 15 tisíc Kč, obec Bozkov 10 tisíc Kč, Miloslav Jerie 2750 Kč, Fotoateliér Brádlér 2000 Kč, obec Jesenný 2000 Kč, Emilian Klaban 1000 Kč, MUDr. Kuželová 1000 Kč, Emil Kneř, vazárna věnců, 400 Kč, lékárna U České koruny věnovala teploměry za 8510 Kč, MUDr. Kužel 500, JUDr. Škáhal 2000 Kč, Jiří Čás-

lavský 1000 Kč, Zemědělské zásobování a nákup Semily 5000 Kč, Vladimír Kubín 300 Kč, MUDr. J. Vavřina 3000 Kč, Blanka Housová 200 Kč, Růžena Doubková 1000 Kč, Východočeské elektrárny Hradec Králové 20 tisíc Kč, Nadace-fond pro sociální a ter. pomoc 500 Kč, Jiří Čáslavský znovu 1000 Kč, MUDr. Behenský 1500 Kč, Josef David 1500 Kč, Mechanizovaná brigáda Technometra Semily 2460 Kč, obec Košťálov 10 tisíc Kč, Trevos elektro Semily 8860 Kč, Trevos Semily 11301 Kč.

Na ortopedickém oddělení byly ve větším rozsahu kromě totálních náhrad kyčelních kloubů prováděny operace totálních náhrad kolenních kloubů, kterých bylo od poloviny února do konce května provedeno přes třicet. Užíván byl nový typ protéz firmy Johnson a Johnson, které patří k nejrozšířenějším v Evropě.

Koncem března ukončil v nemocnici činnost MUDr. Karel Foltýn, který odešel do důchodu. Krátce poté spáchal sebevraždu MUDr. Petr Mazánek, takže na chirurgii zůstal jen primář Karadzos s druhoatestovaný lékař MUDr. O. Fiala. Za této situace vypomáhal bývalý primář MUDr. Haney. Na chirurgii bylo měsíčně hospitalizováno kolem 100-120 nemocných a provedeno 90-100 operací. Od poloviny března nastoupil MUDr. M. Gneidy, který studoval na lékařské fakultě v Hradci Králové a po nástupu byl v semilském okrese jediným odborníkem s atestací v oboru cévní chirurgie. Díky tomu mohly být zahájeny cévní rekonstrukční operace na periferních cévách, především dolních končetin. Nemocnici působil potíže uzákoněný třináctý a čtrnáctý plat, na něž nedostali žádné finanční prostředky navíc. V červnu se nemocnice nacházela zhruba v půlroční platební neschopnosti.

Nespokojenost se stavem ve zdravotnictví vedla k protestním akcím, které začaly 11. března akcí Titanik. Lékařský odborový klub (předseda MUDr. David Rath vyhlásil na dny 25.-26. března 1996 stávkou lékařů a zdravotnického personálu za změnu systému financování resortu, vyšší mzdy a další požadavky. K němu se postupně připojily čtyři odborové svazy ve zdravotnictví. Největší shromáždění zdravotníků se konalo 25. března na Václavském náměstí. Zúčastnilo se ho asi 16 tisíc zdravotníků, byli však mezi nimi i studenti medicíny. Od 1. dubna došlo ke změně výše bodů za lékařské výkony. Třetí stávka 15. května měla spíše symbolický a osvětový charakter. V Semilech se stávkové akce nijak výrazně neprojevíly, zúčastnila se jich však semilská firma Heico, zapojená do Asociace nestátních zdravotních služeb. Firma vyslala do Prahy dvě sanitky. Společnost Heico pronajala v roce 1993 a v roce 1995 odkoupila vozový park semilské nemocnice a zajišťuje dovoz a odvoz pacientů. Zdravotní pojišťovny jí platí 8,66 Kč/km bez ohledu na značku vozidla, kilometry, kdy sanitka jede prázdná pro pacienta se nehradí vůbec. Zdražení benzínu a náhradních dílů se v platběch pojišťoven nepromítlo. Spolupřítel firmy Heico tvrdil, že sanitní doprava je silně ztrátová (v roce 1995 240 tis. Kč) a firma jí může provozovat jen díky ziskové kamionové dopravě. Proto zaměstnanci firmy Heico stávkové akce podpořili.

V letních měsících 1996 nastoupil v semilské nemocnici MUDr. Iľja Kopřiva, zkušený druhoatestovaný chirurg ze Dvora Králové n. L.

Dnem 31. srpna 1996 však skončil pracovní poměr MUDr. Oldřicha Fialy. Nastoupil však mladí lékaři - na ortopedii MUDr. Tomáš Isř, na ORL oddělení MUDr. Martin Mařátko, na internu MUDr. Jana Korbelářová, která již složila atestaci 1. stupně, od 1. září nastoupila na ARO MUDr. Jana Michetschl"agerová, zkušená lékařka z Jilemnice a na rehabilitační oddělení MUDr. Radka Nyčová.

V polovině srpna se do přízemí interního pavilonu již natrvalo přestěhovala interní jednotka intenzivní péče, kardiologická a gastroenterologická poradna. Zároveň zde našel své trvalé místo dispečink záchranné služby, který díky modernějšímu vybavení může již komunikovat a policií a hasičským sborem.

Zrekonstruovaný starý interní pavilon byl kolaudován 25. srpna. Jeho otevřením skončily několikaměsíční útrapy pacientů i personálu. Umožnilo to i zřízení dvacetilůžkového rehabilitačního oddělení, jediného v okrese, kde pod vedením primáře MUDr. Petra Saboza začal pracovat kolektiv dvou lékařů a zdravotníků a rehabilitačních sester. Jednání s ministerstvem zdravotnictví, aby toto oddělení povolilo, nebylo jednoduché. Rehabilitační lůžkové oddělení je určeno pro pacienty po ortopedických operacích, pacienty s poraněním pohybového ústrojí a pacienty po cévních mozkových a srdečních příhodách. Oddělení zahájilo v srpnu 1996.

Slavný den přišel 20. prosince 1996. Několikaletá modernizace areálu nemocnice skončila. Poslední stavbou byl hospodářský pavilon, jehož výstavba začala v únoru 1996 bouracími pracemi. Po dobu stavby se obědy do nemocnice dovážely ze závodu Hybler pod Mošnou.

Dopoledne byla uspořádána oslava pro zaměstnance, odpoledne od 14 hodin pro pozvané hosty. První promluvil ředitel nemocnice MUDr. Petr Krtička: Počasí je nám nepříznivé, hosté z Prahy se nedostavili. Cesta přes Prahu trvá dnes několikanasobně déle než jindy. Dovoďte, abych vás přivítal na slavnostní otevření posledního pavilonu nemocnice, jímž se zároveň dokončuje rekonstrukce celé nemocnice. O historii nemocnice si můžete přečíst na těch panelech tady a prohlédnout. Je tu vše, co se za pomoci semilského kronikáře pana Votočka podařilo sehnat. Dr. Krtička pak krátce zrekapituloval celou historii nemocnice od jejího založení. Pak pokračoval: Vítám vás tu všichni, zejména chci poděkovat těm, kteří se podíleli na rekonstrukci a těm, kteří se zasloužili o začátek výstavby - ing. Píckovi, dr. Holubovi, paní starostce. Za pomoci poslance Pěničky, ministra financí a ministra zdravotnictví se podařilo zajistit finanční krytí. Díky přestavbě jsme se dostali do finančního propadu podstatně dříve, než jiná zdravotnická zařízení, ale ten se nám daří v současné době postupně lepší. V letošním roce si vedeme velmi dobře. V obloženosti, ošetrovací době a využití lůžek patříme k lepším zařízením v republice. Dr. Krtička pak znovu poděkoval všem účastníkům akce a své manželce, která trpěla, že byl málo doma. Pak ji políbil.

Druhý promluvil správní ředitel ing. Píck. Poděkoval všem zaměstnancům, že to takovým jedinečným způsobem zvládali v době výstavby. Splnil se náš sen, který jsme ze začátku viděli velmi mlhavě. Poděkoval dr. Holubovi, který stál u zrodu záměru, firmě BAK za perfektně odvedenou práci, technikům, správcům Běbrovi a Davidovi, kteří byli jako mlýnské kameny a odnášeli z obou stran vše-

chny problémy, které tu nastaly, firmě Eurest, protože ta kuchyň, jak se sami přesvědčíte, je opravdu špičková. Kladli jsme na ně takové termíny, že to možná ještě nikde nezažili. Termíny jsme stále zkracovali, na poslední etapu zbylo devět měsíců. Dr. Píck pak poděkoval městu, městským úřadům, za překousnuté invektivy v době nervozity, zdravotní pojišťovně, která k nemocnici přisluchovala velmi schovívavě, když v návalu práce medokázala vždy ve stanoveném termínu dát všechny podklady, zejména smluvní. Vždy 2-3 dny počkala, aby z toho nebyl úplný malér.

A nyní si půjdeme prohlédnout nemocnici.

Třetí se ujala bez vyzvání slova starostka ing. Kadejřová. Jako vzděkaný pan ing. Píck na mě zapoměl. Protože jsme dnes měli několik dost nepříjemných a odtazitých jednání, poznamenala jsem si pár bodů, které jsem vám chtěla říct a na nic nezapomněla. Jsem ráda, že rekonstrukce a přestavba nemocnice je hotová. Sluší se poděkovat všem, pan ředitel Krčička a ing. Píck to udělali. Já si však neodpustím poděkovat také. Především za zásluhy starého městského zastupitelstva, které jako první dalo impuls k tomu, že se mohlo začít stavět, že za 6 milionů Kč prodalo hotel a za ty peníze se začala rekonstruovat nemocnice. To bylo to první, čím byla ta stavba zahájena. Druhé poděkování patří panu poslanci Pěničkoví, on tu sice není, ale myslím si, že se nezapomenutelně zapsal do análů této nemocnice: Bez jeho přimluvy by určitě nebyla státní systémová dotace. Dalším je dík vedení nemocnice, starému i současnému vedení. Už tady bylo řečeno, za jakých podmínek tu byli nuceni pracovat. S tím souvisí dík lékařům, sestřám a všemu personálu, že dokázali i v těch obtížných podmínkách zachovat kvalitu. Poslední dík patří firmě BAK (a bylo to tu již řečeno), která zvládla úspěšně všechny nástrahy, které nesl objem i složitost této stavby. Chtěla jsem mluvit i za občany města Semil. Ti jsou hrdí na svou nemocnici. Prokázali to i dary. I zastupitelstvo přes problémy, které má, dokázalo vyčlenit v rozpočtu alespoň částku peněz, abychom nemocnici trošičku pomohli. Před nedávnem se naši občané znepokojili zprávami o zbytnosti naší nemocnice. Zpráva byla sice označena jako nepodložená, ale přece jen nás přiměla sledovat postupy státních orgánů a hlavně dát najevo, že budeme velmi intenzivně hájit svou nemocnici a že jsme odhodláni čelit administrativním zásahům, které by směřovaly v neprospěch naší nemocnice. V závěru přeji nemocnici bezporuchový provoz, lékařům a sestřám práci v pohodě, přeji jim i neproblémové pacienty, jen ty, kteří budou vždy v semilské nemocnici spokojeni. Za sebe vám přeji hezké vánoce a do příštího roku hodně úspěchů a štěstí.

Následovala prohlídka celé nemocnice, nakonec se procházelo nejnovějším hospodářským pavilonem. V přízemí jsou skladovací a technologické prostory, včetně menší prádelny. V prvním poschodí jsou sklady a kuchyně, vybavená nejmodernější italskou technologií. Zajistí bezobjednávkové stravování pomocí čipových karet, možnost výběru ze třech jídel. Z kuchyně se jde po točitých schodech do druhého patra, kde je umístěna výdejna jídel, občerstvení a jídelna pro 40 strážníků. Tu je možno upravit na sál pro odborné semináře či společenské akce s kapacitou 80 míst. Stravování zajišťuje firma Eurest pro nemocné i personál. Z druhého patra je přístup na střešku, která je zatravněna.

Nákladem čtyři sta milióny korun včetně technologií a zdravotnického zařízení se podařilo vybudovat moderní nemocniční zařízení, které má pět oddělení - interní, chirurgické, ortopedické, rehabilitační a ORL, tři operační sály, čtyři lůžková oddělení, odbornou ambulanci včetně onkologického stacionáře, moderně vybavené laboratoře, rentgenové pracoviště, ultrazvuk i hospodářské zázemí. Dne 10. září 1996 byla v budově Ředitelství nemocnice otevřena i prodejna Tranzitservis, spol. s r.o. Praha, v níž je možno obdržet rehabilitační a kompenzační pomůcky - invalidní vozíky, hole, berle, podložní mísy, sedačky do vany, elastické punčochy, takže občané, kteří tyto pomůcky potřebují, nemusí již pro ně dojíždět do Liberce a jiných vzdálených míst.

V roce 1996 byly výnosy nemocnice 77,765.000 Kč, náklady dosáhly výše 84,704.000 Kč. Provozní ztráta tedy byla 6,939.000 Kč. Nemocnice měla za 13 miliónů pohledávek převážně u zdravotních pojišťoven, z toho bylo více než 6 mil. Kč po lhůtě splatnosti díky pojišťovnám Hornická, Garant Hospital, Grál a pojišťovně ministerstva vnitra. Nemocnice měla závazky k dodavatelům ve výši téměř 18 mil. Kč při zhruba pětíměsíčním platebním skluzu. K čisté zadluženosti nemocnice 5 mil. Kč přispěla vyhláška o 13. a 14. platu, což dělá 2 mil. Kč, které musely být vyplaceny, aniž by byly kompenzovány. Nemocnice byla velmi intenzivně využívána, obloženost lůžek byla 82,5%, na ORL dokonce téměř 100%. Vedení nemocnice zavedlo řadu opatření ke zlepšení ekonomiky. Především to byla participace personálu na výkonech, což umožnilo vyšší výdělků. Město přispělo do rozpočtu nemocnice jedním miliónem Kč a přidělením dvou bytů. Nedostatek personálu, sestřer i lékařů však nadále trval, potřebu dalších bytů však nebylo možno nemocnici zatím zajistit. Ministr zdravotnictví, který nemocnici v roce 1996 navštívil, vyslovil uspokojení nad hospodařením i provozem nemocnice.

Přehled významných dat v historii nemocnice od roku 1990:

- 1990-1991 Projektová příprava rekonstrukce nemocnice (Zdravoprojekt Praha, Helika Praha)
- 20.03.1991 Dodán nový sanitní vůz Mercedes
- 27.05.1991 Zahájila rychlá záchranná služba
- 01.01.1992 Nemocnice se stala příspěvkovou organizací města. Ředitelem místo MUDr. Soukupa MUDr. Mír. Holub
- 06.1992 Zahájení přístavby operačních sálů
- 01.11.1993 Privatizace dopravní zdravotní služby (fa Heico)
- 29.12.1993 Slavnostní otevření přístavby operačních sálů
- 19.01.1994 První operace v nové přístavbě
- 09.03.1995 Slavnostní otevření rekonstruované budovy chirurgie
- 01.06.1995 Novým ředitelem nemocnice místo MUDr. M. Holuba se stal MUDr. Petr Králíčka
- 15.01.1996 Otevřena centrální příjímací kancelář pro pacienty
- 01.02.1996 Zahájení provozu nalůžkovém oddělení ORL - ušní, nosní, krční
- 15.05.1996 Otevřen nově vybudovaný interní pavilon B
- 23.08.1996 Kolaudace rekonstruovaného Bílého interního pavilonu
- 02.09.1996 Zahájilo rehabilitační lůžkové oddělení v Bílém pavil.
- 10.09.1996 Zahájila prodejna Tranzitservis rehabilitačních a kompenzačních pomůcek v budově Ředitelství nemocnice
- 20.12.1996 Slavnostní otevření hospodářského pavilonu.

Skvrnou na historii semilské nemocnice se stalo období 1950 až 1954, kdy zde byli vězněni nepohodlní řádoví kněží. Když úřad pro dokumentaci a vyšetřování činnosti STB začal v roce 1994 záležitost po létech vyšetřovat a objasňovat, asi 20 tun dokumentů nemocnice se náhle ztratilo a bylo dáno do sběru. Okresní úřad uložil za to nemocnici pokutu 30 tisíc Kč. Podrobný rozbor případu a popis jeho průběhu přinesly z rozhodnutí městské rady Semilské noviny č.1 z 26.ledna 1996. Městská rada na své schůzi 15.ledna 1996 posoudila osobní zodpovědnost MUDr.Holuba, ing.Picka a J.Davida na způsobené škodě a rozhodla, aby se na úhradě pokuty podíleli všichni tři jmenovaní tak, že každý zaplatí 3000 Kč.

Dokumentární snímek o tomto případě "Nedbalost, nebo úmysl?" natočil podle scénáře Vladimíra Branislava režisér Petr Šurian. Česká televize jej uvedla ve čtvrtek 12.prosince 1996 jako součást cyklu "Takoví jsme byli my, dobří rodáci" aneb "Z letopisů Měsleňské Lhoty. Repríza byla vysílána v sobotu 14.12.1996 v 9.45 na ČT1 a znovu v pondělí 16.12.1996 po poledni na ČT 2. Příklad byl v této souvislosti znovu publikován a rozebírán v denním tisku. Deník Telegraf svůj článek 14.prosince 1996 uzavřel slovy: Pokud si někdo přál zničit pravdu o semilské nemocnici, udělal chybu. Kde chybějí fakta, tam vznikají legendy - a ty bývají mnohem barvitější než skutečnost. Iniciátoři skartace si moc nepomohli...

Soukromé lékařské ordinace a jiná zdravotnická zařízení

- MUDr. Jan Bejblík, dětská ambulance, Semily Tyršova 394
MUDr. Alena Coufalová, Mosní, ušní krční neurologie, audiologická poradna, Semily Tyršova 394
MUDr. Jiří Hassa, gynekologická ambulance, Podmoklice, Žižkova 268
MUDr. Jitka Havránková, praktická lékařka, Semily, Špidlenova 394
MUDr. Miroslav Holub, rehabilitační středisko, Semily, Tyršova 501
MUDr. Jiřina Hušková, neurologická ambulance, Semily, Tyršova 394
MUDr. Michaela Jiříčková, praktický lékař pro děti a dorost, Semily, Tyršova 394
MUDr. Jiří Kužel, interní a kardiologická poradna, Semily, Tyršova čp.47
MUDr. Irena Kačůrková, praktický lékař, Podmoklice-Řeky, Bavlňánská čp.554 (koncem roku neordinovala, v ústavním léčení)
MUDr. Marie Mattauchová, dětská ambulance, Semily, Tyršova 394
MUDr. Jitka Mečlová, praktický lékař, Semily, Tyršova 497
MUDr. Lumír Mitáček, odborný oční lékař, Semily, Tyršova 394
MUDr. Josef Navrátil, praktický lékař pro dospělé, Podmoklice, Nádražní 292
MUDr. Roman Palušák, gynekologie, porodnictví, ultrazvuk, Semily, Špidlenova 394
MUDr. Zdeněk Prokop, Semily, Špidlenova 394 (též Turnov)
MUDr. Jaroslav Slavík, praktický lékař, Semily, Špidlenova 394
MUDr. Martin Šabat, ordinace pro děti a dorost, Semily, Špidlenova čp.36
MUDr. Zuzana Špetlíková, Semily, Špidlenova 394 (též Turnov)
- Zubní ordinace
MUDr. Jitka Buriánková, stomatologická ambulance, Semily, Tyršova čp.394

MUDr. Miroslava Ďurďová, stomatologická ambulance, Semily, Tyršova ulice čp. 394

MUDr. Jan Heřmánek, stomatologická ambulance, Semily, Tyršova 394

MUDr. Miroslava Holubová, stomatologická ambulance, Semily, Tyršova 394

MUDr. Jiřina Slavíková, zubní ordinace, Semily-Podmoklice, Řeky, Bavlňáňská 554

MUDr. Jiří Vavřina, stomatologická ambulance, Semily, Tyršova 394

MUDr. Jaroslav Vilím, stomatolog, Semily, Tyršova 394

MUDr. Petr Jonáš a MUDr. Martina Jonášová, stomatologická ordinace, Semily, Komenského náměstí 143

Stomatologická laboratoř, veřejná obchodní společnost, Semily, Tyršova 394

Soukromá zubní laboratoř - Alena Bochová, Semily, Horáková 706
Domácí ošetřovatelská péče, Podmoklice, Nádražní 292

Nové rehabilitační centrum

Dnem 1. února 1996 zahájilo provoz Rehabilitační centrum MUDr. Miroslava Holuba v Semilech-Podmoklicích, U požoka 76. Tím se pro pacienty ze Semil a okolí rozšířily odborné zdravotnické služby v oboru rehabilitace, fyzikální medicíny, akupunktury a homeopatie. V prostorách nového privátního zdravotnického zařízení je poskytována základní i nadstandardní péče u porážových stavů, neurologických onemocnění, revmatologických poruchách, ortopedických onemocněních hybného systému, zejména při bolestech v zádech. Rehabilitační centrum je v provozu v pondělí, úterý a středu od 7 do 18 hodin, ve čtvrtek od 7 do 12 hodin. Ve středu a pátek se provádí léčba akupunkturou.

Dosavadní rehabilitační středisko MUDr. Holuba v ulici 3. května u sokolovny zůstalo i nadále v provozu.

Různé ze zdravotnictví

Ve dnech 17.- 28. března a 12.-25. května bylo prováděno základní očkování proti dětské obrně, i přeočkování dětí, u nichž základní vakcíny byly aplikovány v minulém roce.

Městská rada 26. února 1996 jmenovala dozorčí radu nemocnice pro kontrolu hospodaření ve složení: Ing. Václava Kodejšová, Mojmír Stuchlík, Stanislav Klápště, V. Opočenský, starosta z Jesenného, L. Petrák, starosta z Hájů, zástupci firem Trevos spo. s r. o. Semily a Komerční banka Semily.

Léčárna U české koruny Semily a Nemocnice s poliklinikou Semily uspořádaly v pátek 23. února 1996 od 19.30 hodin setkání zdravotnické veřejnosti v malém sále kina Jitřenka v Semilech. V úvodní části se představovali zástupci farmaceutických firem, večer pak pokračoval společenskou zábavou, jejímž průběhu napomáhal klávesista Jiří Horčička, člen orchestru Václava Hybše: Vstupenky byly slosovatelné a tudíž číslované.

Sociální služby, sociální politika města

Sociální služby, jejichž ředitelkou je Alena Pourová, jsou při-

spěvkovou organizací města. Mají 24 zaměstnanců. Součástí Sociálních služeb jsou dva penziony pro důchodce a Pečovatelská služba. V minulých letech financoval sociální služby i provoz penzionů stát. Nejprve byla na město přesunuta pečovatelská služba a od začátku roku 1995 byl zrušen i příspěvek na pobyt v penzionech. Město bylo tak nuceno vyčlenit ze svého rozpočtu 4,8 mil.Kč na provoz Sociálních služeb. Penziony přitom neslouží jen městu samotnému, ale i okolním obcím. V obou penzionech bydlelo dosud kolem 170 lidí a nájemné činilo za 1 m² 7,50 Kč včetně velkého úklidu, velkého prádla, praní záclon a jednou za čtyři roky vymalování bytu. Celodenně byla obyvatelům penzionů k dispozici zdravotní sestra, pravidelně k nim dojížděl lékař. Nad rámec svých povinností vozili zaměstnanci Sociálních služeb staré obyvatele na pedikuru, obstarávali jim léky, pořádalí pro ně kulturní akce a besedy. Penzion zaměstnal i voláka v náhradní civilní službě pro údržbu zeleně, přivážení obědů a pomocné práce.

Novější penzion v Bavlňánské 567 má kapacitu 56 obyvatel. Žijí tu důchodci převážně mladšího věku, je zde pět bezbariérových bytů. Ošetřující personál poskytuje péči v denním jednosměnném provozu, problémy tu vcelku nebyly.

Jiná situace je ve starším penzionu v Bavlňánské 523, kde věkový průměr obyvatel je 80 let. Ošetřovatelská péče je zde poskytována v dvousměnném provozu, ale ani to nedostačuje. Většina obyvatel potřebuje komplexní péči, kterou nemůže zajistit penzion, ale pouze domov důchodců. Uvažovalo se o stavbě domova důchodců, ale město není v takové situaci, aby si mohlo nákladnou stavbu dovolit. Semily mají 22% občanů v důchodovém věku a přes 100 z nich by potřebovalo umístit do domova s plnou péčí lékaře a personálu, s jídlem a pomocí při hygieně. Městská rada proto 14. října 1996 rozhodla o vyčlenění 70 lůžek v penzionu pro zřízení domova důchodců.

Od 1. dubna 1996 bylo zvýšeno nájemné v penzionu důchodců na 8.50 Kč/m² obytné plochy včetně kuchyňské linky a na 4.50 Kč/m² za vedlejší prostory (sklep, balkon).

Mnohem více starostí bylo s Pečovatelskou službou v Mizerově ulici, kde je středisko osobní hygieny. Objekt je v nevyhovujícím stavu, bez koupelen a bez výtahu, takže těžko pohybliví lidé se nedostanou ven. Dům nemá bezbariérový přístup. Rozvážka obědů pro staré a nemocné občany města a blízkého okolí je zajišťována průměrně pro 60 obyvatel. Ve středisku osobní hygieny se provádí koupání starých lidí, praní a žehlení prádla i další sjednané služby - nákupy, úklidy, doprovody do zdravotnických zařízení. V domě je 15 bytů typu garsoniér bez koupelen.

Město vyplácelo peněžité a věcné dávky v sociální sféře v roční výši 4,5 mil.Kč. Tyto dávky však rozpočet města nezatežovaly, neboť je plně hradil stát. Největší díl, přes 3 mil.Kč dostaly rodiny s dětmi, které postihly nepředvídané situace a dostaly se do finanční tísně. Tato částka se každoročně zvyšovala, za poslední dva roky o milión Kč. Rodiny v tísní mohly požádat i o přímou potravinovou pomoc a ošacení. Na to bylo připraveno 85 tisíc Kč. Rodinám, které pečují o zdravotně postižené dítě bylo přiznáno 700 tisíc Kč. Další pomoc byla poskytována na zdravotní pomůcky, např.

pro neslyšící. Tam, kde se nezaměstnaní dostali do sociální tísně, byla poskytována pomoc finanční i v naturáliích. Peněžení podpory důchodcům v závislosti na zvyšujících se důchodech rok od roku klesaly. Důchodcům bylo kupováno i uhlí, i náklady na tuto pomoc se snižovaly. Příspěvek na nájemné již od 1. ledna 1996 město neposkytovalo, ale vyplácel ho úřad Státní sociální podpory, který každého čtvrt roku kontroloval, zda příspěvek neposkytuje neplatícím, což se dříve občas stávalo.

Cesta Naděje

Cesta Naděje - tak se jmenovala propagační jízda na kole, kterou ve dnech 10.-24. května podnikli Jiří Vnuk a Robert Šuška s cílem pomoci opuštěným a vážně nemocným dětem. Nad akcí převzaly záštitu Sdružení SOS dětských vesniček Praha a Dětské centrum Olomouc-Topolany. Jiří Vnuk, zaměstnanec bezpečnostní firmy, pracoval dříve jako údržbář v olomouckém dětském domově. Již tehdy se rozhodoval se svým přítelem uspořádat jízdu na kole napříč republikou, při níž by v místech, jimiž budou projíždět, uspořádali veřejnou sbírku ve prospěch Dětského domova v Olomouci a dětských vesniček s tím, že by v místech, která navštíví, předali chovancům dětských domovů hračky. Od záměru k realizaci uplynuly tři roky. Za tu dobu se na výzvu dvojice přihlásilo přes 200 dárců hraček a několik sponzorů. Samotní jezdci vydali na přípravu expedice téměř 50 tisíc Kč.

Oba cyklisté vyjeli v pátek 10. května z Olomouce do Ústí n. Orli, Dolní Čermné, Hradce Králové a v sobotu 11. května přijeli do Semil, kde je přijala starostka města. Od 10 hodin se konala sbírka u kina Jitřenka. Po obědě navštívili semílský dětský domov, kde předali hračky. Za dobu svého patnáctidenního putování, při němž absolvovali denně na horských kolech průměrně 100 km, navštívili 12 dětských výchovných zařízení a dvě dětské vesničky.